

v. A. Sadil, Praha:

PRÍSPĚVEK K SOUPISU ČESKÝCH MRAVENCŮ.

CONTRIBUTION À LA LISTE DES FOURMIS DE LA BOHÊME.

(HYMENOPTERA — FORMICIDAE.)

Myrmica wesmaeli Bondr. — V. 1938 Bohnice u Prahy (leg. J. Sadil, determ. B. Finzi). Forma, patřící do příbuzenstva *M. scabrinodis* Em., velmi blízká formě *M. rugulosoides* For. Přesné určení bez srovnávacího materiálu obtížné. Popsána podle exemplářů z vých. Pyrenejí (J. Bondroit, Les Fourmis de France et de Belgique, Ann. d. Soc. Ent. d. France 1918). Ve význačné monografii Finziho, Le forme europee del genere Myrmica Latr., Bol. d. Soc. Adriatica d. Sc. Nat. in Trieste 1926—27, je jmenována z Pyrenejí, Portugalska, Španělska, Sardinie, sev. Itálie, Dalmacie a Čech (Šumava — leg. Soudek). Zdá se, že areal rozšíření této specie jest značně široký a že i u nás bude hojnější. K této formě, zdá se, patří také exemplář, sbíraný mnou na vrchu »Oblíku« u Loup (9. VIII. 1938).

Leptothorax sordidulus Müll. — Zvíkov, 26. VII. 1937, legit. Vl. Novák, determ. B. Finzi. Šárka, 27. V. 1937, leg. Sadil. Libřice, 26. VII. 1937, leg. Novák? Nález tohoto mravence v Čechách zdá se být faunisticky velmi zajímavým. Jde o druh, který byl popsán r. 1923 G. Müllerem podle jedné ♂ z okolí Terstu a později tam ještě vícekrát nalezen B. Finzim (Quarto contributo alla conoscenza della fauna mirmecologica della Venezia Giulia, Bol. Soc. Ent. Ital. 1928). V roce 1923, tedy krátce po objevu Müllerově, nalezl tohoto mravence dr. Š. Soudek (Dalmatští mravenci, Čas. Čs. spol. ent. 1923) v Dalmacii, u Gruže, a na svahu Radostaku v Boco Kotorské (VII. 1923). Dr. Steph. Zimmermann ve své práci, Beitrag zur Kenntnis der Ameisenfauna Süddalmatiens, Verhandl. d. Zool.-Bot. Gesell. in Wien 1934, p. 61, řadí tohoto mravence mezi »Endemische Formen die bisher nur in den östlichen und südlichen Küstengebieten des Balkans, hier aber mehrfach und an verschiedenen Stellen gefunden wurden«. V roce 1937 v práci, Příspěvek k poznání myrmekofauny středního Povltaví, řadí tohoto mravence kolega Vl. Novák omylem k formám *L. corticalis* Schenck a *L. nylanderocorticalis* For. Přes to, že formu *nylanderocorticalis* ve své sbírce nemám, mám za to, že specie *sordidulus* má k ní opravdu zajímavé vztahy, kterým by měla být věnována pozornost.

Zvláštními díky za determinaci obou shora uvedených specií
Časopis Č. Spol. Ent. XXXVI-1939 (I. XI. 1939).

jsem zavázán vzácnému příteli, kolegovi p. prof. B. Finzimu v Terstu.

R é s u m é.

Mon collègue, M. Vl. Novák a trouvé le 26. VII. 1937 dans la Bohême centrale quelques ouvrières d'un Leptothorax, lesquelles a déterminé comme *L. corticalis* Schenck. et *L. nylundera-corticalis* For. (Vl. Novák: Příspěvek k poznání myrmekofauny středního Povltaví, Čas. Nár. Mus. 1937, p. 118). J'ai trouvé la même Fourmi le 27. V. 1937 aux environs de Prague (Šárka) et j'ai la déterminé comme *L. sordidulus* Müll. J'ai envoyé pour la sûreté quelques exemplaires de notre *L. sordidulus* a M. B. Finzi qui a bien voulu les comparer avec les exemplaires originaux de Trieste et a confirme mon opinion, *L. sordidulus* est une forma endémique de Balcan, et il n'a pas jusqu'ici signalé hors des limites de ce territoire.

Myrmica wesmaeli Bondr. (determ. B. Finzi) était par moi récoltée dans le mai 1938 a Bohnice auprès de Prague.

Jan Roubal:

NECROPHORUS VESPILLO L. V. BOHEMICUS N.

Tykadlový kyj zcela černý.

Barva kyje tykadlového u některých druhů rodu *Necrophorus* F. má prvotřídní význam druhové systematiky: tak *N. nigricornis* Fald. jest všude v tabelárních přehledech literaturou na prvom místě odlišován od *N. respillo* L. tím, že má, jak již jeho jméno naznačuje, celá tykadla černá a ne poslední tři články kyjové žlutě-oranžové, jak tomu jest u *N. respillo* L. Tolikéž *N. respilloides* Herbst jest již první větou popisovou charakterisován co do barvy (zcela černé) tykadlových kyjů oproti příbuzným: znak barvy tohoto orgánu jest rozhodujícím pro rozdíl *N. antennarius* Reitt. a *N. vestigator* Herschl. Že by typický dichotomický znak barvy palčky tykadlové u *N. respillo* L. ztratil svoji platnost tím, že to, co je žluté a nikoli černé, stalo se ve výjimečném případě mutační variety černé, není v dosavadní literatuře nikde udáno; a proto jest odůvodněno pojmenování takového odchylky a poukázání na ni už z důvodů praktických, jakožto na změnu v jednom ze zásadních znaků druhových: černá nepatrná ploška na vnitřní straně žlutě-oranžových tří posledních článků se rozšířila na články celé.

Clypeální membrána je normálně žlutá, tolikéž ostatní druhové znaky normální.